

een mijnconcessie, hun aangestelden en hun werklieden opgelegde verplichtingen jegens de administratie en de mijningenieurs, zijn van toepassing op de houders van een opsporings- of ontginningsvergunning van petroleum en van brandbare gassen, op hun aangestelden en werklieden.

Art. 21. — De Koning kan, de voorschriften der besluiten die reeds krachtens artikel 76 der samengeordende mijnwetten werden getroffen, uitbreiden tot de opsporings- of ontginningswerken van petroleum en van brandbare gassen, ofwel voor deze werken door bijzondere besluiten regelen hetgeen in genoemd artikel is aangegeven.

Artikel 77 van de samengeordende wetten is toepasselijk op de besluiten die krachtens de beschikkingen van voorgaande alinea worden getroffen.

TITEL IX. — *Het deskundig onderzoek.*

Art. 22. — De beschikkingen van titel XI der samengeordende mijnwetten, betreffende het deskundig onderzoek, zijn van toepassing op het voorwerp van onderhavig besluit.

TITEL X. — *Strafbepalingen.*

Art. 23. — Iedere inbreuk op de voorschriften van artikel 18 zal gestraft worden met de straffen voorzien bij artikel 128 van de samengeordende mijnwetten.

Zij die het krachtens de artikelen 19 en 20 van het onderhavig besluit ingestelde toezicht belemmerd hebben, worden gestraft met de straffen voorzien bij artikel 129 (1°) van hoogervermelde wetten.

Enkele andere overtreding van het huidig besluit, alsmede elke overtreding van de verordeningen of van de bedingen en voorwaarden wettelijk opgenomen in de opsporings- of ontginningsvergunning en in de lastkohieren, wordt gestraft zooals aangeduid in artikel 130 der samengeordende mijnwetten.

Artikel 131 van deze wetten is toepasselijk op al de overtredingen in het artikel bedoeld.

Gegeven te Brussel, den 28ⁿ November 1939.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

Koninklijk besluit van 9 November 1939 tot intrekking, wat betreft de openluchtgroeven van de beperking van den arbeidsduur, voorzien bij koninklijk besluit van 26 Juni 1923, op de seizoenbedrijven.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 14 Juni 1921 tot invoering van den achturendag en de acht-en-veertigurenweek;

Herzien het koninklijk besluit dd. 26 Juni 1923, waarbij, krachtens artikel 5 van bovenbedoelde wet, een bijzondere werkregeling wordt ingesteld in de bouwnijverheid, de openbare werken en bijzondere burgerlijke bouwkundige werken, andere dan die welke onder de huisbouwwerken te rangschikken zijn, de openluchtgroeven en de steenbakkerijen en, inzonderheid artikel 1 van gezegd besluit, dat luidt als volgt :

« Artikel 1. — De duur van den werkelijken arbeid van het in bouwbedrijven, in openbare werken, alsmede in open luchtgroeven werkzaam personeel mag de bij artikel 2 der wet van 14 Juni 1921 gestelde grenzen overschrijden, onder de dubbele voorwaarde dat, noch het maximum van tien uur per dag, noch het gemiddelde van acht uur per dag, berekend over een tijdruimte van één jaar, loopende van 1 November tot 31 October, worden te boven gegaan.

» Inwinning van verloren arbeidsuren mag niet bij voorbaat geschieden »;

Herzien de vroeger uitgebrachte adviezen van :

1° De afgevaardigden der bijzonderste vereenigingen der betrokken bedrijfshoofden en arbeiders;

2° De bevoegde afdeelingen van den raad van arbeid en nijverheid;

3° Den hoogen gezondheidsraad;

4° Den hoogen raad van arbeid;

5° Den hoogen raad voor handel en nijverheid.

Overwegende dat in den huidige toestand, het handhaven van deze afwijking van het principe van den achturedag en de achteventig uren week, wat de open luchtgroeven betreft, niet gebilijkt is;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — De gelijkwaardige beperking van den arbeidsduur die wat de openluchtgroevenmijnverheid betreft, ingevoerd werd bij koninklijk besluit van 26 Juni 1923, wordt ingetrokken.

Art. 2. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 9ⁿ November 1939.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
BALTHAZAR.

Koninklijk besluit van 15 December 1939. — Ondergrondse arbeidsduur in de steenkolenmijnen.

VERSLAG AAN DEN KONING

Sire,

Ten gevolge van de internationale gebeurtenissen der laatste maanden heeft de steenkolenmijnverheid moeilijkheden ontmoet die een vermindering van de productie en een verhooging van den kostprijs voor gevolg hadden.

Het herstel van het normaal uitgedolven quantum en het behoud binnen zoo gematigd mogelijke grenzen van den kostprijs, zijn noodzakelijk in de tegenwoordige omstandigheden, zoowel ten opzichte van de landsverdediging als van den uitvoer. Een herziening van het regime van den arbeidsduur is een eerste maatregel tot het bewerkstelligen van deze doeleinden.

Het hierbijgevoegd besluit heeft ten doel het toegelaten aantal ondergrondse arbeidsuren op te voeren tot een totaal van 2.312 per jaar, hebboudens een maximum van 8 uren per dag.

Zoo men 51 weken per jaar neemt en na aftrek van een week betaald verlof stemt het jaarlijksch aantal van 2.312 overeen met een gemiddelde duur van 45 uren 20 minuten per week.

Deze gemiddelde duur overtreft slechts het vroeger bepaald wekelijksch maximum van 45 uren met 20 minuten.

Het voordeel van deze verandering bestaat hierin dat door het vaststellen van een jaarlijksche duur met een tamelijk plooibaar dagelijksch maximum een zekere soepelheid laat ten opzichte van de verdeling van den werktijd gedurende het jaar. Uit dien hoofde is het mogelijk den verloren tijd na feestdagen in te halen, terwijl het steeds mogelijk blijft deze dagen te vieren en den gemiddelden duur van 45 uren 20 minuten werkelijk te bereiken, wijl heden de 45 uren per week niet worden bereikt.

Door derwijze de 8 uredag toe te passen kunnen de 2.312 uren verwezenlijkt worden in 289 arbeidsdagen en kunnen er 17 rustdagen, inbegrepen de gewone feestdagen, te weten 1 rust-

dag per 3 weken, aan de arbeiders verleend worden buiten de Zondagen en de betaalde verlofdagen, insgelijks de 365^e en gebeurlijk de 366^e dag van 't jaar, die insgelijks rustdagen worden.

Daar het aantal erkende feestdagen tusschen de 11 en de 17 schommelt, wordt er door dit regime een noemenswaardig aantal bijkomende rustdagen verleend, deze, wel te verstaan, vergoed door de verlenging van 30 minuten van den dagelijkschen arbeidsduur.

De voortbrengst zal in een grootere mate beïnvloed worden dan wel uit de betrekkelijke kleine verhooging van den aanwezigheidsduur blijkt door toedoen van het uitsparen van doode tijden gevolg van de samentrekking der uren in een kleiner aantal dagen.

Het wordt nochtans toegelaten den arbeidsduur niet op te voeren tot 8 uren, maar dan moet het jaarlijksch aantal arbeidsdagen hooger zijn om de 2.312 uren te bereiken.

Bij de bepaling van artikel 4 wordt voorzien dat de verdienste van den arbeider in verhouding zal zijn met zijn voortbrengst indien hij stukwerker is en met zijn aanwezigheidstijd indien hij per uur wordt uitbetaald.

De doeltreffendheid van deze verandering zal ten deele afhangen van de regelmatigheid der mijnwerkers. Men mag hopen dat door het daarstellen van geregelde rustdagen, het aantal vrijwillige afwezigheidsdagen zal milderen, en dat de arbeiders, in het belang van het nationaal welzijn, zich een inspanning zullen getroosten om de steenkolenvoortbrengst te verwezenlijken, noodig om het bestaan van het land te verzekeren.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,

de zeer eerbiedige en zeer getrouwe dienaars,

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

TEKST VAN HET BESLUIT

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 9 Juli 1936 tot invoering van de veertigurige arbeidsweek in de bedrijven of de bedrijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden gearbeid wordt;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 Januari 1937, de wekelijksche duur van den ondergrondischen arbeid in de steenkolenmijnen op vijf en veertig uren beperkende;

Gelet op het advies uitgebracht door de Nationale Gemengde Mijncommissie;

Gelet op het vroeger uitgebracht advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — De beperking vastgesteld wat betreft den ondergrondischen arbeidsduur in de steenkolenmijnen, bij koninklijk besluit van 26 Januari 1937, wordt vervangen door de beperking bepaald bij artikelen 2 en 3.

Art. 2. — De ondergrondische arbeidsduur in de steenkolenmijnen tot 2.312 uren per jaar gebracht.

Art. 3. — Deze 2.312 uren worden verdeeld onder de werkdagen van 't jaar, ten einde, geen acht uren per dag noch acht en veertig uren per week te boven gaan, het afdalen en het opdalen, inbegrepen.

De directie van de mijn dient, voorafgaandelijk ter kennis te brengen van de hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement de aangenomen wijze van de verdeling, voor ieder uitdelingszetel, evenals ieder er aan toegebrachte wijziging.

Art. 4. — De eerste jaarlijksche periode neemt aanvang op den Maandag volgend op de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van dit besluit.

Art. 5. — Tot regeling van den ondergrondschen arbeidsduur bij toepassing van dit besluit, mag er geen vermindering toegepast worden, op den vastgestelden prijs, per stuk, der loonen der stukarbeiders, noch op het uurloon van de andere arbeiders.

Art. 6. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 15ⁿ December 1939.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS,
MINISTERIE VAN FINANCIËN
EN MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND

MIJNMETERS

Koninklijk besluit van 22 November 1939 tot regeling van het voeren van den titel en het uitoefenen van het beroep van mijnmeter.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Herzien het koninklijk besluit dd. 29 December 1926 tot regeling van het uitoefenen van het beroep van mijnmeter zoomede de koninklijke besluiten dd. 4 September 1929, 28 November 1930 en 3 Februari 1931, waarbij hoogergeroemd besluit werd gewijzigd;

Gelet op het koninklijk besluit dd. 18 Mei 1936, waarbij de bepalingen betreffende het uitoefenen van het beroep van meetkundig schatter van onroerende goederen werden gewijzigd;

Gelet op de werkzaamheden van de Interministerieele commissie belast met de hervorming van het beroep van meetkundige, in zoover het de mijnmeters betreft;

Op de voordracht van Onzen Minister van Openbaar Onderwijs, Onzen Minister van Financiën en Onzen Minister van Economische Zaken en Middenstand,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Niemand mag den titel van mijnmeter voeren tenzij hij met goed gevolg het bij onderhavig besluit voorgescheven examen heeft afgelegd.

Art. 2. — In de provinciën Henegouwen, Namen, Luik en Limburg, wordt er jaarlijks een commissie samengesteld door den